

Excursie Geologische Vereniging IJsselland naar Markelo op 25-04-2018

Om 10 uur zouden we ons verzamelen bij het kantoorje op de Domelaar. Frans, Louis, Michel en ik waren erg vroeg aanwezig en wachtten op de anderen.

Bij gebrek aan een bankje voor het hek lieten Louis en Frans zich "soepel" op de grond zakken. Leunend tegen het hek zagen ze er bepaald niet uit als jonge onderzoekers. Even later arriveerden Conny, Wim en Marjan. Er lagen veel stenen onder de lopende band, maar fossielen waren dun gezaaid. Conny vertelde dat er twee weken daarvoor nog fossiele walnoten gevonden waren. Iedere keer is de samenstelling van de (zwerf)stenen weer verschillend.

Omdat Louis al zoveel in zijn museum heeft verzameld zou hij op deze dag alleen foto's maken. Maar wie ging er met een stapel porfieren, een groot stuk versteend hout, een zwerfsteen met verschuivingsvlakken en een prachtige vuursteen met agaatforming naar huis? In Frans zijn auto moest het gewicht zelfs verdeeld worden omdat Louis weer de meeste kilo's inbracht! Afgebeeld: Een groot stuk verkiezeld hout.

Wim vond een vuursteen met een phragmocoon erin en maakte Michel lekker met de vraag: "En die wil jij zeker wel graag hebben?" Michel was er blij mee. Michel had het spel al gauw door; dichtbij iemand blijven in de hoop een vondst op te strijken. Zo hoeft je zelf de berg stenen niet op. Ook vond Wim nog een schattig, recent (vanwege de aanhangige geur) schedeltje van een knaagdier, dat ik van hem kreeg. Gezien de grote oogkassen waarschijnlijk een nachtdier.

Een vis tussen de berg stenen komt regelmatig voor. Zo ook vandaag. Men probeerde hem nog te redden door hem in een plas te leggen. Dat ging natuurlijk niet lukken.

Afgebeeld: Een phragmocoon

Uiteindelijk dacht ik een stromatopoor gevonden te hebben. Ik stopte hem in mijn broekzak. Louis detemineerde hem als de fossiele spons *Aulocopium aurantium*.

De basis (links) lijkt wel wat op een stromatopoor, maar omgedraaid zag ik het wel. Ook vond ik nog een tuberkel in een vuursteen. (daar waar de zee-egelstekel op staat)

Marjan en Conny zaten afwisselend op het klapstoeltje. Uiteindelijk kregen zij het zo koud dat zij met Wim eerder weggingen. Er stond dan ook een koude wind.

Louis was de verstandigste van ons allemaal. Hij deed haarfijn aan deze verslaggever uit de doeken wat hij allemaal aanhad!

Op de terugweg maakten wij een mooie omweg langs voormalig steenslijperij Overmeen en de keileemgroeve in Markelo, waarvan je nu nog de overgroeide restanten in het landschap kunt zien.

Louis vertelde dat hij vroeger nog stenen van Overmeen had gekocht en dat hij die dan op zijn brommertje vervoerde. Geen wonder dus dat hij in de loop der jaren zeven brommers heeft versleten! Hoewel het koud was, was het toch weer een gezellige samenkomst.

